

[Poul Antonsen.]

altså kun var et af dem, hvor det var skiftende ministre, der udpegede de personer, der skulle repræsentere de enkelte erhverv; nu da vi har haft en diskussion om erhvervsvenlighed og erhvervsfjendtlighed, vil jeg da gerne have lov at sige, selv om der ikke er en øre kontant i det, der foreslås her, at det måske skal betragtes som et tegn fra ministerens side på lidt mere erhvervsvenlighed.

Må jeg i øvrigt sige om nævnets opgaver, at de jo ikke er helt uden problemer, de opgaver, dette nævn skal beskæftige sig med. Danmark har jo for en halv snes år siden tiltrådt to konventioner: én om varers klassificering i henhold til toldtariffer og én med hensyn til ansættelse af varers toldværdi. Vi har herved bundet os til i konkrete tilfælde at rette os efter afgørelser, truffet enten af nomenklaturkomiteen eller værdikomiteen i dette toldsamarbejdsråd i Bruxelles, og nødvendige beslutninger, truffet i det overordnede toldsamarbejdsråd. Der kan opstå konflikter mellem nationale afgørelser først i dette nævn og senere ved danske domstole og så de afgørelser, der træffes i toldsamarbejdsrådet. Så vidt jeg er orienteret, har der ikke været den slags konfliktsituationer på noget tidligere tidspunkt her i landet, men vistnok i andre lande. Der kan man altså tænke sig, at dette danske nævn vurderer en bestemt vare, som det er vanskeligt at tarifere, og man putter den så hen i den ene position. Et år efter kommer der en afgørelse i toldsamarbejdsrådet i Bruxelles, som putter den hen i den anden position, som der kunne være tale om. Det kan skabe en konflikt, men der er nok ingen grund til at gøre det til noget større problem, og det må i givet fald kunne ændres ved mindre ændringer i tariffen.

Må jeg derefter om forslaget til folketingsbeslutning vedrørende Kennedyrunden sige, at det er jo den foreløbige krone på resultaterne af GATT-samarbejdet, som nu har stået på i omkring 20 år. Vi har haft en lang række større toldkonferencer under GATTs auspicer og dér gennemført en lang række toldsænkninger, således at verdens toldmure er blevet betydelig reduceret i denne periode, og det sidste og meget store skridt har været Kennedyrunden. Forud

for den gik jo Dillonrunden, hvor der blev opnået noget mindre resultater, men stadig væk i den rigtige retning, og tendensen har været helt rigtig, ikke mindst da vi jo selv er et lavtarifland.

I disse forhandlinger er det jo et spørgsmål om at give og at få, og i den diskussion, der har været om den nordiske fællesoptræden, kan man jo godt diskutere, af hvor stor værdi denne fællesoptræden har været, men man kan da sige, at hvis vi ikke havde haft nordisk fællesoptræden, var resultatet formentlig blevet noget mindre med henblik på de indrømmelser, vi havde opnået, men så havde vi haft tilsvarende større muligheder for at tilbagetrække danske indrømmelser. Da vi som sagt er et lavtarifland, er jeg overbevist om, at det var rigtigt, at vi fik disse lidt større indrømmelser i kraft af den nordiske fællesoptræden, selv om vi så også selv gav lidt mere. Jeg har også bemærket, at en ting, som jeg har indtryk af at man fra dansk side arbejdede for at få indrømmelser for i Kennedyrunden, det tilgodehavende, vi havde fra dengang fællesmarkedslandene lavede deres fælles tarif, hvor vi førte særlige forhandlinger med dem med henblik på at få indrømmelser i stedet for de toldforhøjelser, som visse af fællesmarkedslandene gennemførte, at dette tilgodehavende fik vi heller ikke noget for denne gang, men jeg forstår, at tilgodehavendet er midlertidigt suspenderet; det vil sige, at vi på et senere tidspunkt kan tage det op og specielt gøre fællesmarkedslandene opmærksom på, at her har vi et tilgodehavende, her har vi en mulighed for at få indrømmelser. Det er jo ikke et tilgodehavende af ubetydelig værdi. Vi husker, at tinget i 1961 gennemførte den såkaldte kamptoldlov, hvor man med udgangspunkt i disse tilgodehavender gennemførte toldlovsforhøjelser bl. a. på biler, men også på en lang række andre varer, der fortrinsvis fremstilles i fællesmarkedet, og at der dengang var tale om toldforhøjelser for varer af en importværdi på omkring 500-600 mill. kr. Denne kamptoldlov blev jo straks suspenderet, det var kun de hidtidige toldsatser, der blev anvendt, men den var et led i vore forhandlinger med fællesmarkedet i den periode. Det tilgodehavende må vi stadig have, og det må vel være helt naturligt, at tilgodehavendet, hvis værdi op-